

Թարգմ.

Ի Հիշատակ Յակոբ Բարոնչի. ծն. 1800 թ. դեկտեմբերի 17-ին,
վախճ. 1879 թ. դեկտեմբերի 11-ին:

WLODZIMIERZ BARACZA/ URODZONY DNIA 13 MAJA 1807./ UMARL DNIA 13 CZERWCA
1893 R.

Թարգմ.

(Ի Հիշատակ) Վլադիմիր Բարոնչի. ծն. 1807 թ. մայիսի 13-ին.
վախճ. 1893 թ. հունիսի 13-ին:

TEREZA Z TRUCHILIŃSKICH/ BARĄCZOWA/ URODZONA W R. 1824.
ZMARLA 9 CZERWCA 1897.

Թարգմ.

Թերեզա Բարոնչովա՝ Տրուցիլինսկիների (գերդաստանից). ծն. 1824 թ., վախճ. 1897 թ.
հունիսի 9-ին:

Հուշակոթողի ստորին աջ անկյունում՝

Ն. SCHIMCER

ՎԵՐԻՆԱՅԱ ԲԱԼԿԱ ԳՅՈՒՂ

/ԼՎՈՎԻ ՄԱՐԶ, ՊՈՒՍՏՈՄԻՏՈՎՍԿՈՒ ԾՐՋԱՆ/

523. Տասանաքար, սպիտակ մարմարից, եզրերին՝ ըուսական դարձեր, կենտրո-
նում՝ զտփնեպսակի մեջ վերցված առհմանշան, որի փակագիրը կարելի է վերծանել Ա-
ԻԱԳ: Երկկեղվյան (հայերեն և լեհերեն) արձանագրությունները վերագրված են առհ-
մանշանի վերին և ստորին մասերում՝ 7-ական առգ.

ԽԵՐՔՈՅԱՅՄ
ՎԵՐԻՆԱՅԱ
ԲԱԼԿԱ
ԳՅՈՒՂ
ՄԱՐԶ
ՍՈՒՄ
ՍԿՈՒ
ԾՐՋԱՆ

Ի ՆԵՐՔՈՅ ԱՅՄՍ/ ՎԵՐԻՆԱՅԱ/ ՄԱՐԶԱՆ-
ՆԵՑԻ ԱԻԱ/ՔԻ ՈՐԴԻ ԽԱՋՈՒՄԸՆ, ՈՐ ԱՌԱՅ/ ՓՈ-
ԽԵՑԱԻ ԹՎ. Ռ/ՃԾԴ (1705), ՑՈՒԼԻՍԻ Դ (4).

524. Ապա՝ լեհերեն.

TY POGZEBIO/ MALY (?) KRZYSZTOF/ AWAKOWICZ/ ORMIANIN/ Z PERSEYI/. ZMARL
R. 1705 D. 4 ½

Ծանոթ. 1. Լեհերեն տապանագրի վերջին *L* տառը հավանաբար *Lipen-ի* (հոլիսի) սկզբնա-
տառն է:

2. Հուսանկարը մեզ արամագրել է Ն. Կ. Կրիվոնոսը:

Հուսանկ. 153

Արձանագրություններ, որոնք տեղում չեն կամ չենք նկատել

525. Հուշասյան վրա.

D.O.M.

Ecclesiam hans majorem ejusdem gloriae Dei sanctissimaeque Deiparae honori restauravit, residentiam
commoditati cleri innovavit, columnam tutelari suo funditus erexit nobilis et magnificus Christophorus
Augustynowicz, director et judex nat. arm. leopoli anno aere Christianae MDCXXXVI (1726).

Հրատ. X.D.Kajetanowicz, 22.

Թարգմ.

Ա[ստուծուն] ա[մենաբարձրյալին] ա[մենահզորին]

Եկեղեցիս այս մեծ և սքանչելի ի փառս Աստուծո և ի տառիվ ամենասուրբ Ասա-
վածամոր (Կույս Մարիամի) վերականգնեց, կզերի համար հարմարավետ գահանիսաը
նորոգեց, իր իսկ մահազաղացմամբ կերաված սյունաշարը կանգնեցրեց ըստ ծնունդ և ս-
քանչելի Քրիստոսի որ Ավգուստինովիչը՝ Լվովի հայոց առաջնորդն ու գատավորը
-Քրիստոսի ծննդյան 1726 թվականին:

526. Հուշասյուն

Piae memoriae /Samuelis Cyrilli Stefanowicz/ Archiepiscopi Metrop. Leopolesis Armenorum. /N.
1755, M. 1858 A. D. 1889/ Posuit parochuc loci.

Հրատ. X.D.Kajetanowicz, 18.

Թարգմ.

Սամուել Կիրիլ Սանֆանովիչի՝ Լվովի հայոց արքեպիսկոպոս մետրոպոլիտի երանելի
հիշատակին: Ծնվ. 1755-ին, մահ. 1858-ին: Տիրոջ 1889թ. կառուցեց տեղիս առաջնորդը:

527. Հիշատակագրություն, նախկին տեղն անհայտ: Քաղում ենք Կայտանովիչի՝
Լվովի հայոց եկեղեցու արձանագրություններին նվիրված գրքից.

D. O. M.

Et iterum sur /recturus sum/ et in carne mea/ videbo Deum/ Salvatorem/ meum/ Joannes Man/
czukiewicz/ in Domino/ A. D. 1710/ aetis suae 28, 26 Mai.

Հրատ. X.D.Kajetanowicz, 17.

Թարգմ.

Ա[ստուծուն] ա[մենաբարձրյալին] ա[մենահզորին]

Եվ նորից ես կբարձրանամ և իմ մեջ կաեսնեմ Աստուծոն՝ իմ Փրկչին:

Հովհան Բանուկեիչը ի տեր հանգեց 1710 թվականին մայիսի 26-ին 28 տարեկան (հասակում):

528. Առձանագրություն, նախկին տեղն անհայտ: Տրվում է Կայսանովիչի վերծանությամբ. 8 տող.

Boleslaus Eques/ de Odroważ Augustynowicz/ in gratam memoriam/ avi sui nomine suo et / S. M. Leonis/ Augustynowicz/ figuram hanc renovavit/ A. D. 1877.

Հրատ. X.D.Kajetanowicz, 22.

Թարգմ.

Հեծյալ (թերևս անձնանունն է - Eques) Բուխսլավ Օդրովիչ Ավգուստինովիչը ի հիշատակ Երախուսիգիտության իր պապի՝ իր անունից Լվովի Ավգուստինովիչների այս արձանի վերականգնեց Տիրոջ 1887 թվականին:

Վիմադրեր, որոնք մեղբերված են ականավոր պատմաբան Սադոկ (Հարություն) Բարոնչի "Żywoty sławnych Ormian w Polsce" գրքում¹⁴⁶:

529. Լեհական Ավգուստ Բ Թագավորի քարտուղար Նիկողայոս Մինասովիչի դստեր՝ Աննայի տապանաքարին, 24 տող՝

Tu w tym grobie spoczywa Anna z Mikołajem,
Ktorzy starym na świecie żyli obyczajem
Przez dwadzieścia lat czery, w miłości i zgodzie,
Zgola tym trybem jaki już przestał być w modzie.
Ac ich w leciech nierównych sprzął Hymen ogniem,
Gdy z ojciec piaty krzyż włołem znaczyl siwym,
Malka zaś rok liczyła wieku dziewietnasty,
Gdy z grona panienskiego szła między niewiasty
W drodze bożych przykazan' chodzili oboje.
A wydawszy siedm sinow na świat, co'rek dwoje,
Do tegoż wiek ich młody sposobili toru,
Wiecej tu łożac trudów, niż okolo zbioru.
Ktorego był Mikołaj szeszodry dość' Szafarzem
Dobrym, gdy się nim dzielil nie z jednym Łazarzem,
Czyniaie przed ludzkim okiem te uczynność' skrycie
Gzym tusze, że zakupil wieczne sobie życie.
Anna zas' rzad prowadzac w swym oszczednym domu,
Pobożnością wyprzedzić' nie bardzo się komu
Dala, z którą i w stanie wdowim żyła sobie,
Przez dwadzieścia lat i dwa, nim spoczela w grobie

146 Sadok Barącz. Żywoty sławnych Ormian w Polsce, Lwow, 1856, էջ 205-206:

O zacne dusze i niech tam cial innych popioly,
Pokrywaja kosztowne z marmuru mauzoly
Niech imion ich ozdoby, ryje napis zloty
Waszym beda nagrobkiem, drozsze zlota cnoty.

Թարգմ.

Աստ, գերեզմանո՞ւմս հանգչում է Աննան Միկոլայի հետ: Որոնք ապրեցին աշխարհում
հին սովորույթներով՝

Քսանչորս տարի սիրով և համերաշխությամբ,

Բոլորովին այն կերպ, սրպիսին դադարել է այժմ մոդայիկ լինելուց.

Թեև Հիմենյը միացրեց նրանց անհտնգիստ տարիներին,

Քանի որ հայրս նշել էր հինգերորդ աասնամյակը

ճերմակած մալերով,

Իսկ մայրս հաշվել էր իր կյանքը աասնիներորդ աարին,

Երբ կուսանաց խմբից անցել էր կանանց մեջ.

Երկուսն էլ յալրեցին Աստծու պաավիրաններով,

Լույս աշխարհ բերելով յոթ ուսուրեր և երկու գուսուրեր,

(Բացի այդ), օգնում էին նրանց ջահելության ճանապարհին,

Այդ գործում ներդնելով ավելի աշխատանք, քան (հարստություն) կուտակելու մեջ:

Միկոլայը բավականին առատաձեռն մառանապեա էր, լավն էր,

Քանզի կիսում էր (ունեցվածքը) ոչ միայն մեկ Ղազարի հետ:

Իր կատարած (բարեգործությունը) նա թաքցնում էր մարդկանց աչքերից.

Հուսով եմ, որ դրանով նա իր համար ձեռք բերեց հավերժ կյանք,

Իսկ Աննան կառավարում էր առնել խնայուարար,

Թույլ չէր աալիս սրևէ մեկին գերադանցել իրեն՝ բարեպաշառությամբ,

Որով և ապրեց նա որբեայրի կյանքով

Քսաներկու աարի, մինչև որ իջավ գերեզման:

Օ,՝ ազնիվ հոգիներ, թող այնաեւ այդ մարմինների աճյունները

Ծածկվեն մարմարակերտ թանկարժեք դամբարաններով,

Թող նրանց աճյուններին փորագրվեն ոսկե արձանագրությամբ,

Ձեր աապանաքարը, բարեկործնե՛ր, կլինի ոսկուց ավելի թանկ:

Ծանոթ. Հիմենյը *ամուսնության հին հունական աստվածն է:*

Հիշատակված Ղազարը *Աստվածաշնչի (Նոր Կտակարանի) «Ազքատ Ղազարոսն» է. որ խորհրդանշում է աղքատությունը:*

530. Ականավոր գործիչ Սիմոն Սիմոնովիչի տապանաքարին՝ 18 տող.

Simon Simonides, situs ect hie, cui bene credas

Congrssise Charin omnia mella sua
 Versibus hic rigidas ducebat montibus ornos,
 Et dulcis svadae fluxerat ore melos.
 Non illum latuit, quod pagina sacra docebat,
 Quaeque canit Divae pagina justitiae.
 Noverat et culti nutantia sydera mundi,
 Noverat excellens, quod docet Hippocrates.
 Principibus placuitque Viris, sat cultus ab illis
 Illos consilio, mente bonaque juvans.
 Jane Zamojski! Tuus fuit hic lectissimus olim
 Gineas, rerum et flos, dulcis amorque tuus.
 Illius ingenio posuisti maxima rerum,
 Ille Thomamque tuum surgere dat studiis
 Illustres Animae! vos hic locus unus habebat,
 Et nunc una domus post pia fata tenet.
 Nil magnum spirare, o nil mortabia corda!
 Gloria nil vestra est, nil quoque divitiae.

Հրատ. Sadok Bara,zcs, 314.

Թարգմ.

Աստի Հանաչի Սիմոն Սիմոնիդին, որին բոլորը վստահում էին.
 (Քանդի) բսլորին նա ժողովեց (Charin) մեղրաշրույ,
 Բերեց այս վայրը՝ շրջապատված մառյալ լեռներով:
 Եվ քաղցր երգեր էին բխում նրա շուրթերից:
 Չէր թաքցնում այն, ինչին սովորեցնում է սուրբ մատյանը
 Եվ այն, ինչ տվեաում է ասավածային ճշմարտության գիրքը:
 Ճանաչեց և ասողերի առկայծումն (այս) հոյակապ աշխարհում,
 Գերազանց ըմբռնեց և այն, ինչին սովորեցնում է Հիսկրյաթը:
 Եվ ամենից տոտջ Հաճելի էր այն մարդկանց համար,
 որոնցից սովորել էր.
 (Հեաեել) նրանց խորհրդին, խելքին՝ հեռեդական բարությամբ:
 Յան Զամոյսկի, դու երբեմնի ամենտերջանիկ երկրամասն էիր.
 Այստեղ էին քո (gineas) գործերն ու ծաղիկները
 և քո քաղցր ոերը:
 Նրա հանճարով դու ստեղծեցիր մեծափառ գործեր,
 Նա և Թովման (Աքվինացի) անեցին քո վսեմ

ուսմունքով:

Լուսավոր այրե՛ր, միևնույն տեղում էիք դուք
ապրում,

Եվ արդ՝ միակ տունը ձեզ համար դարձավ այս հողը՝
բարեպաշտ կյանքից հետո:

Դուք այլևս ոչինչ չեք շնչում, Օ՛, ոչինչ, կշամբրված
սրահեր.

Ձուներք դուք այլևս լիառք և չունեք այլևս կարողություն:

Ծանոթ. Սիմոն Սիմոնովիչը ծնվել է 1557 թ. Լվովում, աշխատել է Ջամստիեում, որտեղ և
մահացել է 1629 թ. մայիսի 5-ին: Դամբարանը կառուցել և դամբանականը դրել է ընկալողությո՜ւն
յան դոկտոր- պրոֆեսոր Գասպար Շուկցը:

531. Գարրիել Գասպարովիչի տապանաքարին.

DOM

Cerne viator in hac Gasparidis ossa...

Ծանոթ. Տապանաքարին աղուցված մարմարակերտ սալաքարը գտնվելիս է եղել Լվովի ս.
Սասվածածին եկեղեցու պատաշարի մեջ:

Հրատ. Sadok Baracs, 163-164.

ԱՐՁԱՆԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ ԿՆՔԱԴՐՈՇՄՆԵՐԻ ՎՐԱ

532. Կլոր կնիք (տրամ. 30մմ), կրկնակի շրջանակի մեջ պատկերված է գառ, իսկ եզ-
րերին փորագրված է.

ԱՅՍ Է ՄՈՐՀՆ ՄԱՆԳԵՐՄԱՆ ՏԱՆՈՒՏՐԱՑ:

Հրատ. Я. Дашкевич, АОП, 240, АЧП. 175.

533. Կլոր կնիք (տրամ. 31մմ), վրան գառան պատկեր. կրկնակի շրջանակի եզրերին
-1 առգ.

ԱՅՍ Է ՄՈՂՐՆ ԻԼՈՎԻ ՏԱՆՈՒՏԵՐԱՑ:

Ծանոթ. Գործածվել է XVI- XVII դարերում:

Հրատ. Я. Дашкевич, АОП, 242, АЧП, 170, 175.

534. Կլոր կնիք՝ Կամենեցից. վրան՝ գառան պատկեր, կրկնակի շրջանակի մեջ՝ եզ-
րերին.

ՍԱ Է ՄԼՈՂՐ ՀԱՅԼՈՅ ԴԱՍԼԱՍՏԱՆԻ. Ի ԹԼՈՒԻՆ՝ ՀԱՅՈՑ՝ ԶՂԹ(1550):